

ningerne, anvendes de almindelige regler, hvorefter virksomheden kan afkræves oplysninger.

Hvis det er nødvendigt at foretage undersøgelserne straks, vil bestemmelserne i § 70, stk. 1 og 2, kunne anvendes.

En beslutning om at foretage en undersøgelse efter § 70 a vil være en afgørelse i forvaltningslovens forstand, og der vil skulle foretages partshøring. Myndigheden skal i den forbindelse, hvis den ikke tidligere har gjort det, spørge den pågældende, om denne vil afgive oplysningerne frivilligt. Myndigheden kan samtidig, hvis det er relevant, forvarsle et påbud efter § 72 for det tilfælde, at der gives samtykke.

Hvis den pågældende ikke gør indsigelse mod myndighedens forvarsel om afgørelse efter § 70 a eller ikke kommer med oplysninger til støtte for en eventuel påstand om, at den forvarslede undersøgelse er for vidtgående eller lign., kan myndigheden træffe afgørelse på det foreliggende grundlag. Myndigheden kan herefter som udgangspunkt afkræve den pågældende de fulde omkostninger ved undersøgelsen, også selv om den pågældende kunne have fremskaffet oplysningerne billigere selv, f.eks. fordi den pågældende allerede var i besiddelse af dem eller kunne have lavet analyser m.v. på eget laboratorium, eller selv om det senere viser sig, at undersøgelsen var mere omfattende, end det var nødvendigt. Dette forudsætter dog naturligtvis, at beslutningen om undersøgelsen var sagligt begrundet i forhold til de oplysninger, der forelå på afgørelsestidspunktet, og herunder også at proportionalitetsprincippet var overholdt, jf. også de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.2.2 og 3.1.1.

Afgørelsen vil kunne påklages efter lovens almindelige regler om klage.

Til § 70 b

Bestemmelsen giver tilsynsmyndigheden hjemmel til i visse tilfælde at overtage udførelsen af en virksomheds egenkontrol for dennes regning. Ordet »virksomhed« anvendes som andre steder i loven i bred betydning, således at det ikke er afgørende, om der er tale om en erhvervsvirksomhed, men om der udføres en aktivitet eller er etableret et anlæg m.v., som kan medføre forurening, og hvor der er fastsat krav om egenkontrol i medfør af loven.

Bestemmelsen kan anvendes i de (få) tilfælde, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse i forhold til fremtidig egenkontrol, fordi myndigheden har en konkret mistanke ikke alene om, at virksomheden har overtrådt reglerne, men også at den vil fortsætte med det.

Bestemmelsen finder også anvendelse i andre tilfælde, hvor det af håndhævelsmæssige eller miljømæssige årsager skønnes nødvendigt. Hvis man er inden for området for § 10, vil det ikke nødvendigvis være tilstrækkeligt til at sikre den løbende kontrol med virksomheden, at denne erklærer fremover at ville udføre egenkontrollen og afgive oplysningerne til myndigheden, da den efter lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter til enhver tid kan trække et sådant samtykke tilbage. Bestemmelsen kan derfor anvendes, selv om virksomheden siger, at den vil udføre egenkontrollen fremover, hvis man i øvrigt er i en § 10-situation.

Det samme kan efter omstændighederne gælde, hvis myndigheden vel ikke har en konkret mistanke om, at en overtrædelse af f.eks. udledningsvilkår vil fortsætte efter en indskærpelse, og § 10 derfor ikke i øjeblikket finder anvendelse, men der alligevel ud fra det hidtidige forløb er en vis sandsynlighed for at overtrædelsen vil fortsætte, og dermed for, at myndigheden vil kunne komme i en situation, hvor det ikke er muligt at få udleveret egenkontrolresultater. Hvis der ikke er andre muligheder for at sikre en tilstrækkelig kontrol, kan myndigheden bruge bestemmelsen til at overtage egenkontrollen.

Bestemmelsen vil også kunne finde anvendelse i visse andre tilfælde, hvor myndigheden har grund til at tvivle på, om virksomheden kan eller vil udføre egenkontrollen korrekt eller indsende oplysningerne til myndigheden. Der er tale om et vidtgående indgreb, og bestemmelsen vil kun kunne anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige. Det vil således normalt i hvert fald være en forudsætning, at egenkontrolkravene er blevet indskærpet uden effekt.

De fleste tilfælde af den omtalte art vil kunne løses efter de gældende bestemmelser, hvorefter myndigheden f.eks. kan skærpe egenkontrolkravene, så virksomheden forpligtes til at indsende egenkontrollodata med kortere mellemrum eller løbende, eller så egenkontrollen skal udføres af en kvalificeret 3. part, f.eks. et akkrediteret laboratorium. Hvis dette imidlertid ikke er tilstrækkeligt, f.eks. fordi virksomheden heller ikke overholder disse krav, eller fordi myndigheden har erfaring for, at den ikke kan stole på virksomheden, kan myndigheden med hjemmel i bestemmelsen overtage egenkontrollen.

Myndigheden vil kun kunne overtage egenkontrollen for en afgrænset periode, f.eks. 1 år. Herefter må myndigheden genoverveje situationen, og den kan om nødvendigt – afhængig af, om virksomheden har